

عنوان مقاله:

مطالعه روابط پارائزنی مجموعه کانی های ولاستونیت-پیروکسن-گارنت در اسکارن وژه (شمال خاوری اصفهان)

محل انتشار:

فصلنامه پترولوژی، دوره 8، شماره 30 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

احمد جمشید زایی - گروه زمین شناسی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

محمد علی مکی زاده - گروه زمین شناسی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

فریمه آیتی - استادیار، گروه زمین شناسی، دانشگاه پیام نور، ج.ا. ایران

خلاصه مقاله:

اسکارن وژه در 70 کیلومتری شمال خاوری اصفهان جای گرفته است. با جایگیری توده نفوذی وژه، با ترکیب گرانودیوریتی تا تونالیتی (الیگومبوسن)، در سنگ های کربناته رسی کرتاسه پیشین در این منطقه، اسکارنزایی در این سنگها روی داده است. برپایه بررسی های صحرایی و کانی شناسی، اسکارن در این منطقه از نوع کلسیک با مقادیر کم منیزیم است. ولاستونیت، پیروکسن، گارنت، اپیدوت، کوارتز و کلسیت از کانی های پدیدآمده در این اسکارن هستند. این کانی ها در دو مرحله پیش رونده و پس رونده پدید آمده اند: در مرحله نخست، دگرگونی پیش رونده ولاستونیت و پیروکسن (دیوپسید- هدنبرژیت) و در مرحله دوم، دگرگونی پیش رونده در پی دگرسانی پیروکسن و ولاستونیت، گارنت (گروسولار- آندرادیت) روی داده است. در هنگام مرحله پس رونده، با افزایش فوگاسیته اکسیژن، کانی گارنت به طور بخشی ناپایدار شده و اپیدوت و کلسیت های ثانویه و کوارتز پدید آمده اند. با توجه به مجموعه کانیایی پدیدآمده، میتوان گفت که در مرحله پیش رونده که دمای سیال های ماگمایی 500 تا 700 درجه سانتیگراد بوده، کالک سیلیکات های بی آب پدید آمده اند. مرحله پس رونده در دمای کمتر از 470 درجه سانتیگراد آغاز شده است.

کلمات کلیدی:

اسکارن، گارنت، پیروکسن، وژه، اصفهان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1359460>

